

Φιλελευθέρων 8/3/91

Θέματα

• Γράφει: Πανίκος Παιονίδης

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΑΡΒΕΛΕΡ

Εργαστήρι του μέλλοντος είναι το Κέντρο Πομπιντού

«Η ΠΟΛΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ
Κ' Η ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ»

ΤΗΝ κ. Ελένη Αρβελέρ, την Ελληνίδα που το όνομα της βρίσκεται σήμερα πολύ ψηλά στην ιεραρχία του γαλλικού πνεύματος, τη συναντήσαμε στον πρώτο όροφο του Κέντρου Πομπιντού, του οποίου προϊστάται. Ήταν μέρα αργίας για το Κέντρο, που είναι ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει το πνευματικό Παρίσι κι όμως έκανε διευθετήσεις να μας προϋπαντήσουν σε μια από τις πολλές εισόδους του και να μας οδηγήσουν από κυλιώμενες σκάλες στο γραφείο της. Εκείνη μας περίμενε πρόσχαρη, ευγενέστατη, πρόθυμη να μας μιλήσει για όλα, να μας εξηγήσει, να απαντήσει σε ερωτήσεις.

Για την Κύπρο έχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά της η κ. Αρβελέρ όπως επίσης και για τους ανθρώπους της. Προγραμματίζει, λέει, στο πολύ σύντομο μέλλον και μια εντελώς ιδιωτική επίσκεψη στο νησί έτσι για να ξεκουραστεί.

Τη συνέντευξη, που την ηχογραφήσαμε, τη δημοσιεύουμε αυτούσια πιο κάτω. Τα θέματα γύρω από τα οποία μας μίλησε, αφορούσαν τόσο τις δραστηριότητες του Κέντρου, όσο και γενικότερα θέματα κουλτούρας. Και φυσικά και την Κύπρο, τον πολιτισμό και τον αγώνα της.

ΕΡ.: Κυρία Αρβελέρ, σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με δεχτήκατε σ' αυτό τον επιβλητικό ναό της τέχνης, στο κέντρο Πομπιντού, του οποίου είστε πρόεδρος. Εκμεταλλεύτηκα, πρέπει να σας πω τη μεγάλη σας αγάπη για την Κύπρο για να επιτύχω αυτή τη συνάντηση. Είστε ένα πολύ σεβαστό πρόσωπο στα Γαλλικά Γράμ-

ματα. Υπήρξατε πρόεδρος του Πανεπιστημίου της Σορβόνης, πρόεδρος τώρα του Πομπιντού. Αυτές είναι καιριές θέσεις στην καρδιά της πνευματικής ζωής της Γαλλίας. Μια πρώτη μου, δικαιολογημένη, ερώτηση: **Εσείς, μια Ελληνίδα, πώς βγήκατε σε τόσο ψηλά σκαλοπάτια σε μια ξένη χώρα με μια τέτοια παράδοση κουλτούρας και ταυτόχρονα τόσες πολλές απαιτήσεις;**

ΑΠ.: Ευχαριστώ πολύ για τα τόσα καλά λόγια που είπατε για μένα. Στην ερώτησή σας, θα απαντήσω πολύ απλά. Νομίζω, ότι ο γαλλικός πολιτισμός, η γαλλική κουλτούρα γενικά, κυρίως στα χρόνια του 20ού αιώνα, περισσότερο από άλλοτε, είναι μία κουλτούρα με παγκόσμιο μήνυμα. Αν πάρετε τους ανθρώπους που αντιπροσωπείσαν κατά καιρούς τη Γαλλία, τη γαλλική δημιουργία στο εξωτερικό, θα δεί-

τε ότι τα περισσότερα ονόματα είναι ξένα. Πρέπει να θυμηθώ, ότι στην Μπιενάλε της Βενετίας, κάποια στιγμή, οι τρεις που αντιπροσώπευαν τη Γαλλία, ήταν ο Πικασσό, ο Μιρώ και ο Σαγκάλ.

Η γαλλική κουλτούρα λοιπόν, το γαλλικό πνεύμα γενικά, είναι ένα πνεύμα ανοικτό. Οι Γάλλοι έχουν υπόψη τους, ότι όλη τους η κουλτούρα είναι φωτισμένη από ξένες συνεισφορές. Και το να μείνεις στον τόπο τους, αντιπροσωπεύοντας ένα άλλο πνεύμα, είναι γι' αυτούς ένα φυσικότατο πράγμα. Πρέπει επίσης να πω, ότι εκείνο που ήθελε πιο δύσκολο να γίνει ήταν η εκλογή μου στη θέση του πρώτου. Και τούτο όχι γιατί ήμουνα ξένη, αλλά γιατί ήμουνα γυναίκα! Γιατί, όσο νάναι, ήμουνα η πρώτη γυναίκα που εξελέγη στο Πανεπιστήμιο καθηγήτρια του Τμήματος των Ιστορικών Σπου-

Η Ελένη Αρβελέρ, πρόεδρος του Κέντρου Πομπιντού, με τον Π. Παιονίδη.

δών. Κι όταν έγινα μετά διευθύντρια αυτού του Τμήματος ήταν μια επιτυχία. Γιατί ήταν η επιλογή των καθηγητών, των συναδέλφων μου, που με ανέδειξε σ' αυτό το πόστο. Είμαι πολύ περισσότερο περήφανη γι' αυτή την εκλογή παρά για το ότι τοποθετήθηκα αργότερα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πρόεδρος των Πανεπιστημίων και της Ακαδημίας του Παρισιού και πιο ύστερα πρόεδρος του Κέντρου Πομπιντού, όπου βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή.

ΕΡ.: Πολύ σημαντικά όλ' αυτά, που λέτε κ. Αρβελέρ για την ιδιότητα του γαλλικού πνεύματος να δέχεται ξένα στοιχεία που κεντρίζουν την πνευματική ζωή. Μια όμως και βρισκόμαστε εδώ, θα θέλατε να μας μιλήσετε για το Κέντρο σας; Τι αντιπροσωπεύει, ποιους στόχους θέτει μπροστά

του και πώς παρεμβαίνει στην πνευματική ζωή της Γαλλίας;

ΑΠ.: Μια και οι αναγνώστες σας δεν μπορούν να δουν πού βρισκόμαστε, πρέπει να περιγράψω τον περίγυρο για να καταλάβουν ακριβώς και την αποστολή αυτού του Κέντρου Πομπιντού, ή Ποπιτώ όπως το λένε πιο εύκολα. Σ' αυτό το γραφείο όπου βρισκόμαστε, είναι, όπως βλέπετε, ανοικτά όλα τα παράθυρα έτσι που να κοιτάζουμε ολόγυρα. Απέναντι μας βρίσκεται μια εκκλησία παλιού ρυθμού. Πρώτη αποστολή του Κέντρου Πομπιντού είναι να δείξει ότι η κουλτούρα ανήκει σε όλο τον κόσμο. Μπορείς να δεις τι γίνεται μέσα στο Κέντρο Πομπιντού όντας απ' έξω κι όταν είσαι μέσα στο Κέντρο βλέπεις την πόλη στην καλύτερη της έκφραση.

Η πόλη μέσα στην κουλτούρα και η κουλτούρα μέσα στην πόλη είναι ίσως η βα-

σική αποστολή του Κέντρου Πομπιντού.

Πώς την εκτελεί αυτή την αποστολή; Έχετε υπόψη σας ότι στο Κέντρο υπάρχουν πολλά τμήματα, που το καθένα εκφράζει με τον τρόπο του μία τάση και μια μορφή κουλτούρας. Έτσι έχουμε το Μουσείο με τις περιφημες συλλογές του, που είναι για τον 20ό αιώνα, οι πιο πλούσιες σε όλο τον κόσμο — είναι περίπου 27.000 ταμπλώ και άλλα αντικείμενα τέχνης. Έχουμε το Κέντρο της βιομηχανικής δημιουργίας, το εργαστήρι ακουστικής και μουσικής, τη βιβλιοθήκη η οποία είναι η πιο πλούσια βιβλιοθήκη για τη σημερινή κοινωνία. Επί πλέον υπάρχει το ατελιέ των παιδιών, υπάρχει θέατρο, κινηματογράφος, αίθουσα για κονσέρτα και κυρίως, θάλεγα, ένα τμήμα ολοκληρω συζητήσεων γύρω από θέματα της εποχής, κοινωνικά και πνευματικά.

Έτσι πολύ απλά θάλεγα, ότι το Κέντρο Πομπιντού είναι η συνισταμένη όλων των ερατησεων, που ένας σύγχρονος άνθρωπος θέτει αυτή τη στιγμή και προσπαθεί να βρει απάντηση.

Απ' αυτό το Κέντρο βγαίνουν ερωτήματα, συζητήσεις οι οποίες αναγκάζουν αυτούς που έρχονται και είναι γύρω στις 25-30.000 κάθε μέρα, να βλέπουν τα ζητήματα της σύγχρονης εποχής σ' ένα επίπεδο σκέψης. Είναι λίγο-πολύ, θάλεγα, το Εργαστήρι του Μέλλοντος. Δημιουργεί σε όλο τον κόσμο. Μπορείς να δεις τι γίνεται μέσα στο Κέντρο Πομπιντού όντας απ' έξω κι όταν είσαι μέσα στο Κέντρο βλέπεις την πόλη στην καλύτερη της έκφραση. Και πρέπει να σας πω, ότι το μεγαλύτερο μέρος των επισκεπτών, ιδίως την περίοδο των διακοπών, είναι ξένοι.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)